

Милорад С. Кураица

КРАЈИШКИ ЦРВЕН БАН

Проф. Милорад С. Кураица рођен је 09.10.1956. године у селу Плавну, у книнској општини, Република Српска Крајина. Основну школу завршио је у родном мјесту, Школу ученика у привреди у Книну, а дипломирао је 1979. године на Педагошком факултету на Ријеци (група индустријска педагогија-кадровски смјер). Живи и ради у Плавну и Книну. Сарађивао је у Дубровачком вјеснику, Политици, Српском гласу, Српском радио-Книну; радио за Вукову задужбину и Српску академију наука и умјетности, и за друге установе и листове.

Иначе, господодин Кураица сакупља грађу за хронику села Плавна и чини велике напоре да се у Плавну сагради спомен-дом барду српског просвјетитељства 18. вијека, Доситеју Обрадовићу.

"Јебите се то није срамота,
без јебања нема ни живота!"

МИЛОРАД С.КУРАИЦА

**КРАЈИШКИ
ЦРВЕН БАН**

Книн
1995.

ИЗДАВАЧ:
"КРАЈИНА-ГРАФ" - Нови Бгд..

ЗА ИЗДАВАЧА:
Милан Узелац
КРАЈИШКИ ЦРВЕН БАН
Милорад С. Кураица

РЕЦЕНЗЕНТИ
Проф. Др Бранислав Димитријевић и
Срба Игњатовић

ДИЗАЈН - НАСЛОВНА СТРАНА
Милић од Мачве до Крајине и
Здраве Мирчета

ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК
Здраве Мирчета

ЦРТЕЖИ
Јово Ђујић
Никола Русић
Здраве Мирчета

КОМПЈУТЕРСКА ОБРАДА
Слободан Ђурић

ЛЕКТОР
Сандра Шаре

КОРЕКТОР
Ирена Ђурић

УРЕДНИК
Богдан Огризовић

ШТАМПА
"КРАЈИНА-ГРАФ" - Нови Бгд.

ТИРАЖ: 5.000 примјерака
КНИН, 1995. године

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

886.1/.2-1:398

КРАЈИШКИ црвен бан / (приредио) Милорад С.
Кураица; (цртежи Милић од Мачве до Крајине
... и др.) - Нови Бгд.: Крајинаграф, 1995
(Нови Бгд; Крајинаграф), -146стр.; илустр.;
22 цм

Тираж 5000 - Ријеч приређивача; стр 13-21.
- стр.22-25; Рецензија / Срба Игњатовић, -
Рјечник мање познатих и архаичних ријечи,
израза и географских појмова; стр. 120-138.
1. Кураица, Милорад С.

ИД=36545036

Књига је ослобођена плаћања пореза на
промет на основу Рјешења Министарства
за културу и вјера Републике Српске
Крајине број: 17-002-90-1/94 од
05.10.1994. године.

Збирку посвећујем

ЈУНАКУ КРАЈИНЕ,

Ђури Цвијановићу, сину Илије и Јеке из
Плавна, који 06. априла 1992. године, у
борби са усташко-фашистичким кољачима
на Купресу даде свој млади живот
за српску земљу и њене идеале.

"Племенита душо! Бог Ти дао у
рају весеља, а захвалан српски народ
дићи ће Ти у свом срцу споменик и
лепши и трајнији од гранитскога
камена."

Приређивач

ОСВРТИ

Сакупљач и приређивач до сада је објавио збирку "Народне пјесме из Книнске крајине". О њој, критичари између осталог, кажу:

"Реч је о претежно кратким, ефектним напевима у којима Крајишници, са само њима својственим хумором, коментаришу слике из живота људи свог поднебља.

Народни рудокопи на које овом књигом указује проф. Кураица, чине нам се неисцрпним - из ових пјесама бије дух здраве сељачке памети и мудрости, али и дух немирења истраживања и трагања".¹

"Изгледа да нас само судбоносна пресудна времена најлакше опомену колико је једноставно и могуће испоштовати неке обавезе за које су стране у међувремену недовољно приоритетним. Све оно што се том приликом заборавило и гурнуло у страну добија на снази и свјетлости, на тежини и значају. Можда ће за многе зазвучати преамбициозно ако у контекст изреченог мишљења уврстимо штампање збирке народних пјесама из Книнске крајине, то јест пјесама које ничу и трају у усменом фолкло-

¹Миливој Павловић, Политика, 03.08.1991.год.

рном предању. За њеног аутора Мило-
рада Кураицу и поред све помоћи и
пријатеља и познавалаца ове пое-
зије није било лако да је системати-
зује, тим прије што је то био пиони-
рски посао. Запретано народно ства-
ралаштво које је опстајало једино у
усменој традицији скупљено у овој
књизи показује се у свој опорој жи-
лавости у мисаоној строгости и со-
цијалној препознатљивости. Помно
пратећи поетски вокубулар и мета-
форички досег лексике која је у
многоме сачувала изворност и орги-
налност, ову збирку можемо проту-
мачити и као својеврсни животни при-
ручник, као општедуховни и иску-
ствени показатељ једног народа који
је упркос свим вјетрометинама и не-
даћама његовог историјског проби-
јања, остао вјеран сопственом бићу."²

"КАД СЕ ЖЕНИ МОЈ ТЕ ОШИНЕ БАНЕ,
ОН ЗАПРОСИ ДАЈ ГУЗУ ДЕВОЈКУ.
КАД СУ БИЛИ НА ВРХ СЕДНЕШ МОГА,
ВИДЕЛИ СУ ПТИЦУ ЈА СТРПАМ ТИ,
ОНА НОСИ МЕСО УКЉУКАМ ТИ ..."

"ОЈ ТИ БРАТЕ С ЈЕБАНЕ,
БИ ЛИ МАЛО ТАРАНЕ?" -
"ЋУТИ, ВРАЖЕ, КО ТИ КАЖЕ!" -
"МЕНИ КАЖЕ ЦРВЕН БАЊ,
КОЈИ ЈЕБЕ СВАКИ ДАН!"

В.С.Караџић: "Црвен бан"

²Јованка Вукановић, "Васпитање и образовање"
часопис за педагошку теорију и праксу, бр.1,
Подгорица 1992, стр.110.

РИЈЕЧ ПРИРЕЂИВАЧА

Сваки народ, сваки крај и свака епоха имају своје пјесме, навике, обичаје, приповијетке, ношњу и људе који одају свој печат и обиљежја.

Ако кроз историјску призму посматрамо народно благо, а посебно пјесме, видимо да народне пјесме различитог жанра чине нераздвојну цјелину културне историје једног народа и човјечанства у цјелости.

И народне пјесме које сам прикупио, између осталог, заорале су дубоку бразду у животу нашег, српског народа који вјековима живи, ствара и опстаје на вјетрометини Српске Крајине.

Наш народ у сталној борби за опстанак, хватајући се уквштац с безграничном мржњом, бестијалношћу многих туђина и римокатоличке "браће", остављен и заборављен, без ичије помоћи, јер: "цар је далеко, а Бог је високо", изналази слободног времена и с непресушног врела свога духа опјевава и весели се свакодневним, обичним, људским згодама и догодовштинама. Управо ми, изданици поносног и гордог српског етноса данас користимо резултате тог вјечног и перманентног рада.

Ово издање моје друге књиге народних пјесама, сада с еротском тематиком, вјерујем долази у прави час, управо кад је издање прве књиге "Народне пјесме из Книнске крајине" већ распродато и постало готово антикварно богатство. Има је у Аустралији, Сједињеним Америчким Државама, Јерменији, Јапану, Канади, Великој Британији, Њемачкој, ... Не могу, а да не изразим своје задовољство због таквог стања ствари, јер је та појава, прије сваке друге, доказ да је потреба за књигом ове врсте била реална и знатна.

Последњи одбрамбени и ослободилачки рат (дај Боже први и последњи), између осталог, донио је тешку материјалну ситуацију народу, али и један за мене неочекиван значај и успјех. Наиме, био сам веома срећан кад сам у многим ратним ситуацијама долазио до спознаје о корисности посла који сам раније урадио. Сусретао сам борце у предању тешких и крвавих борби како траже и читају пјесме које сам већ објавио, па чак и неке у рукопису. Сигурно, то је за мене била велика, истинска и најдража награда и нови снажни мотив да истрајем као Дон Кихот у својој намјери да збирка угледа свјетло дана.

Осјећам потребу да изнесем један карактеристичан и илустративан до-

гађај из децембра 1991. године, када сам са групом бораца држао наш положај на Крижу, код Аеро-базе Земуник. Наиме, добар војник - тада старији водник Ђуро Димић ми је отпјевао неколико пјесама, између осталих, и ову: "Мала лези, штекћу митраљези ја ћу на те не бој се гранате." Интересантно је да и тада, у окружењу усташких војника, гдје се "гледало глави мјеста", дух, расположење и вјера у боље сутра нису напустиле крајишке делије. Срећан сам што су сви из наведене групе (Душан Ширко, Петар Крнета, Мићо Кнежевић, Милан Старчевић, Слободан Мацура...) дошли својим кућама живи и здрави. Такође, прилика је да им се, српским витезовима захвалим на правом, храбром, војничком, дисциплинованом и патриотском држању.

Освјешћивање народа и увиђање слабости и мана досадашњег начина живљења, без трага и достигнућа прошлости, задњих година доноси обнову и преображај у мишљењу, тако да се корисност од његовања и очувања исконског народног стваралаштва схвата на прави начин. Управо из тог разлога, мој рад на овој, био је далеко угоднији и лакши, од рада на првој збирци.

И прије него прочитате моју збирку, јасно је да сам у току њене при-

преме наилазио на многе проблеме. Сигурно је да их све нисам успјешно ријешио, па стога, и овим путем позивам читаоце збирке да своја мишљења, примједбе, критике, похвале, исправке и допуне шаљу на моју адресу, како би следеће(а) издања дошла у руке читаоца обогата и побољшана. С обзиром на то да сам у овом послу аматер, не у значењу дилетанта или непрофесионалца, већ у племенитијем одређењу као љубитељ посла, који ми није професија, ипак сам лично задовољан постигнутим.

Када сам први пут почео да се бавим овим послом, морам рећи да сам био помало скептик, а у мени је стално било присутно: "Коме и за чији рачун ја то радим? Има ли то, икаквог смисла?" ... и још много питања без одговора.

Међутим, свјестан да народне пјесме које су се пјевале и које се још пјевају у Крајини нису објављиване у мјери коју је захтијевала њихова вредност, помало, уз помоћ пријатеља и рођака "загризао" сам, и одлучио: "макар личио на будалу која оштри плуг да оре по мору", збирка ће доћи пред читаоца. И, ево је. Да сам урадио нешто корисно, говори и мисао ненадмашног и бесмртног Меше Селимовића из "Сјећања": "ништа није добро

што остане необјављено незаписано...". Тиме су потврђени моје одређење и одлучност да сакупим пјесме изнесене у књизи која је пред вама. Наравна ствар свима је знано да је писана ријеч један од најзначајнијих чинилаца духовног живота сваког народа, и да је она најпоузданији свједок свих духовних домета, за сва времена. Стари Латини су рекли: *Verba volant, skripta manent* (ријечи лете, записано остаје). И још нешто, можда најважније, ако је то било како могуће, све што радите - радите тако да вас забавља. А мене је рад на овој збирци ваистину забављао.

У овој збирци дате су народне пјесме онако како се у народу пјевају; тако сам их и записао. Заправо, у пјесмама ништа нисам мијењао нити допуњавао. Понеки од казивача су ми у писменом облику доносили "своје" пјесме као нпр, мјештани Ервеника, Цивљана, Кистања и Доњег Жагровића (села из околине Книна) који су жељели остати анонимни. Наравна ствар - жељу сам им испунио. Морам констатовати да у мору досад објављених народних пјесама еротског садржаја, има извјестан број истих, или сличних пјесмама из ове моје збирке. Ипак, сматрам да је таквих мало, готово да се занемариве. Вјерујем да ће стручњаци из библиотека, института, факултета о овом про-

блему (ако је то уопште проблем) дати свој суд. Непобитно је да народни пјевачи, казивачи имају свој метод и стил рада (пјевања, казивања) и да често узимају одређене сегменте од других пјевача, употпуњујући своје спознаје о пјесмама, те их у новом облику преносе долазећим генерацијама.

О настајању народних пјесама Вук Стефановић је, између осталог, написао: "Једних пјесама различито пјевање по народу казује, очевидно, да све пјесме нису одмах (у првом почетку своме) постале онакве какве су, него један почне и састави што и како он зна, па последице идући од уста до уста расте и кити се, а као што се и умањује и квари, јер како ког што један човјек љепше и јасније говори од другог, тако се пјесма пјева и казује."

Ето, надовезујући се на свијетле традиције бесмртног Вука Стефановића Караџића, оца наше модерне културе, трудио сам се да бар мало допринесем очувању народног блага мог завичаја. Колико сам у томе успио нека свој суд даду људи од струке и заната. Настојао сам овом књигом приказати бар мало оног што би цјеловитијим и дуготрајнијим радом могло и морало да се да о насловљеном. Свјестан сам чињенице да је за

овако комплексну лепезу народног блага потребно више људи, системско и организовано прилажење проблему. Али ако неко (овог пута ја) не учини и тај први корак, нећемо никад стићи до жељеног циља. Бићу веома срећан ако се мој покушај схвати као подстрек свима да заједничким снагама очувамо и његујемо богато народно благо од заборава. Или, како народна изрека каже: "часна је и драга обавеза, причати потомству о прецима."

Дубоку захвалност изражавам својим родитељима: моме оцу Стевану, који је поред тешког и напорног живота, смогао толико снаге и љубави да будно прати, са дужном строгошћу, морално и духовно сазријевање своје дјеце, а посебно мене, јединог сина, мајци Симеуни, која је својом благом нарави, радом и трпљењем ставила на ноге нас троје дјеце. Њена блажена душа радује се изласку ове књиге пјесама, као и сви моји рођаци и пријатељи.

Неизмјерну захвалност дугујем мојим пријатељима, рецензентима проф. др Браниславу Димитријевићу и Срби Игњатовићу, ликовном и графичком уреднику, Здраву Мирчети и Милићу од Мачве до Крајине (аутори-ма насловне странице књиге) и Лазару Тинтору из Радљевца код Книна

који ми је дао идеју за почетак рада на првој збирци пјесама, али му се због техничке омашке нисам захва-лио у њој. Ово је прилика да кажем: "Чича Лазо, много хвала."

Посебну благодарност изражавам сестри Анђи што ме је изобилно пома-гала и помаже "од колијевке па до гроба". Све што сам добио - добио сам од мог духовног оца, сестре Анђе.

Такође захваљујем Радивоју С. Колунџићу из Модрина Села код Кни-на, који трагично изгуби живот 25. априла 1994. године.

Захваљујем уреднику, издавачу, лектору, коректору, спонзорима и свим другим, који своју племениту ду-шу и стручно знање ставише у слу-жбу што боље квалитете ове моје збирке пјесама.

Да бисте се лакше сналазили, на крају књиге дао сам и рјечник мање познатих ријечи, израза и геогра-фских појмова.

Надам се да ће моја скромна збирка бити користан прилог науци о народу, посебно фолклористици и народној књижевности.

Надајући се добром пријему књиге код народа, што ми је био

основни мотив да се прихватим саку-пљања и приређивања ове збирке народних пјесама, жеља ми је једна једина да и ова друга моја збирка до-живи исту, или сличну судбину као и прва.

И на крају, вјерујем да сам овом мојом збирком пјесама, обавезао "на-редне генерације да се са више по-штовања и савјести окрену чувању и проучавању свог културног блага".

Сакупљач и приређивач:
Милорад С. Кураица, проф.

РЕЦЕНЗИЈА

Читајући претходну збирку - Народне пјесме из Книнске Крајине, Београд, 1991. - чији је састављач Милорад С. Кураица, имао сам необично задовољство. Једноставним, упечатљивим, реским језиком, без обзира на нужно уочљива општа места, сплетана је на страницама ове књиге једна необична и нехотична "хроника". Из ње се може доста сазнати, а још више наслутити. Из тих лолинских, бећарачких стихова (дистиха) пуних хумора, поруге, ведрине и неуништиве чулости просијавају истине вишедеценијског живења, навике и обичаји, снови и заблуде. Пева се ту о свему и свачему, па тако и о годинама "обнове и изградње". Упркос свем заносу и полету с трункама идеолошког намаза, истина пробија и покадшто бодје очи. Тако сазнајемо да се много где живи на прадревни начин, оскудно, "о танком руву и круву", без електрике, у селима удаљеним и од пристојног пута, а камо ли жељезничких станица.

Наравно, ту није реч ни о каквој дословно социјалној поезији. Одговарајућа "нота", међутим, пробија из тих шалозбиљних

исказа, често нам подарујући увид и у оно што изворни певач није имао, нити морао имати на уму:

"Село Плавно, алај си у кругу,
Још да имаш жељезничку пругу!"
(запис бр.398)

Или:

"Ја на пругу, а драги у Рашу,
Ко ће љубав спроводити нашу?"
(запис бр.270)

Сличних примера има доста. Међу њима се истичу записи у којима се говори о **ићу и пићу, о одевању**. Све у свему, најчешће о танком "материјалном стању". Наравно, хумор и ведрина све надвладавају и превладавају, па су и централни мотиви понајвише у њиховоме знаку.

У поезији с еротским предзнаком оваквих, "притајених момената" и значења најчешће нема. Све је ту светковина чула и исказивања нагона - језиком почесто огољено-директним, ређе околичним, провакативно-алузивним.

Та два типа језика у еротским дистисима вазда се смењују, по принципу "откривено" - "сакривено", "огољено" - "полуогољено". Они граде њихову динамику и обликују

доживљај. Вокабулар који се у еротским пјесмама користи почесто бива врцав. Речи с другачијим изворним значењем ту знају да задобију својеврсни пренесени смисао, служећи индиректном описивању, призивању и сликању еротских дражи и самог сексуалног чина.

Све еротске дистихе, по правилу прожима осећај чулне радости. Утолико су ове песме и својеврсно пантеистичке, надахнуте радошћу живота, прожете особеним хумором.

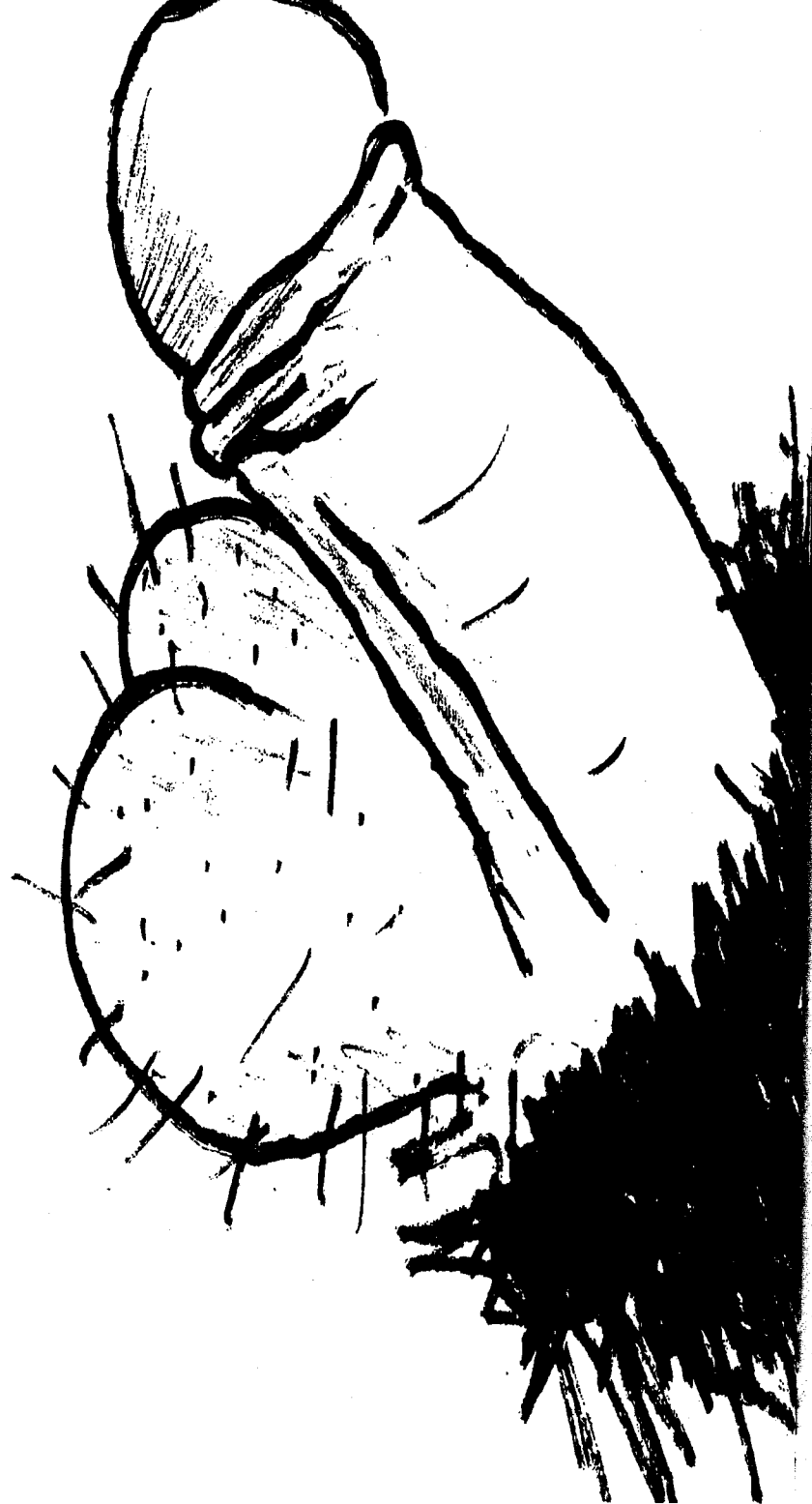
Реч је, укратко, о оном домену нашег народног стваралаштва с којег је доста позно почео да се скида вео епског стида. Објављивањем "Црвеног бана", изабраних Вукових записа, и ова врста поезије стекла је свој легитимитет. Господин Милорад С. Кураица стога је с разлогом приступио вредном извору. Убеђен сам да ће сви они који се занимају за живот и стваралаштво српског народа, овом збирком еротике из Книнске Крајине бити истински обрадовани, тим пре, што је проф. Кураица свој сакупљачки и приређивачки дар већ ваљано демонстрирао већ невеликом али значајном књигом **Народне пјесме из Книнске Крајине**, као претечом. У исти мах, прва споменута збирка

била је састављачу и темељит путоказ. Он у њој није издвајао и спецификовао посебне мотиве, већ је неговао, у неку руку, интегрални приступ. Тиме је, истовремено, отворио простор за потоње, управо мотивски спецификоване изборе (збирке).

Имам задовољство да такав (нови) избор, односно збирку, свесрдно препоручим за објављивање.

Београд, 23.08.1992. године
Срба Игњатовић

АЈДЕ МАЛА

1.

Ајде мала да садимо врбу,
Ти на леђа, а ја ћу на трбу.

2.

Ајде мала, пичкицу надражи,
Нека она одмах курца тражи.
Оћу драги, припреми се и ти,
Мораш сада у њу бјело млијеко лити.

3.

Ајде мали, ајде ми запрди
Да се моја пизда не усмрди!

4.

Ајмо мала у Марунушу
Да те средим к' о комушу.

5.

Ај у мене, међ' ногама Мује,
кано клепац у св.Дује.

6.

Алај волим гараву дебелу
кад се може пипнути по телу.

7.

А кад дођу Илинске врућине,
Биће муда већа од курчине.

8.

Алај сам се нагазио мрака:
Сува курца, мокрих опанака!

9.

Алај волим кад година изда -
- триест посто појестини пизда.

10.

Алај ти га, мала, заораше,
Три барабе из општине наше.

11.

Ал' га оштри, из Русића млада,
У Дошници, усред винограда.

12.

Бјежи пико куда знаш
Јер курац је будалаш.
Ђе год стигне, ноге дигне,
Ђе запрди, ту засмрди.

13.

Благо мени, ћаћа ми се жени -
- Биће пичке и њему и мени!

14.

Бог помога моје жене мужа,
И онога ко се по њој пружа!

15.

Вели ћаћа да ја љуљам дјете,
Ођу курац, зашто се јебете?

16.

Више волим моје мале дупе,
Него да ми мерцедеса купе!

17.

Више волим моје мале пизу,
Него топ и Ику хаубицу!

18.

Више врједи гинеколог један
Нег' момака седамдесет седам!

19.

Више врједи моја пичка ранка,
Него Туђман и његова странка!

20.

Више врједи моје мале оно,
Нег' у Сплиту св. Дује звоно!

21.

Више врједи моје мале пичка,
Него цијела помоћ америчка!

22.

Више врједи моје мале пизда,
Нег' Партизан и Црвена Звезда!

23.

Више врједи моје мале сисе,
Него Папа и његове мисе!

24.

Волим вола, и волим волара,
И ђевојку широких бедара.

25.

Волим вола који добро вуче,
И цурицу кад се гола свуче.

26.

Волим вола широкије рога,
И цурицу дебелије нога.

27.

Волим краву широких рогова,
И ђевојку дебелих гузова.

28.

Волим пичку, к'о мајмун банану.
К'о не воли, јебем ли му нану!

29.

Г ледала сам иза зида двоје,
Ђе се муче да направе троје.

30.

Гурам, турам, ал' неће да уђе,
Моја нога, у ципеле туђе.

31.

Дабогда ме страшило у страни,
Женске гаће на грабовој грани.

32.

Да знаш мала, како јебе Миле,
И ти би се појебала с њиме.

33.

Да је курац цеста до Солина,
Да су муда Велика Промина,
Да је пичка к'о Петрово поље,
Не би јепцу испунило воље.

34.

Да је пичке и козлова мяса,
Боље би ми курцу глава ресла.

35.

Да је пичке и погаче вруће,
Никад не би пожелио куће.

36.

Да је пичке и погаче личке,
И овчије варенике вруће,
И сланине од дебеле пуће!

37.

Дај ми мала, а шта ће јој бити,
Нећеш у њој купус киселити!

38.

Дај ми мала, шљива натргани.
Ја ћу теби, курац надркани.

39.

Дај ми мала, што си обећала:
Дојке бјеле и ноге дебеле.

40.

Да ј' у мене што у ђевојке,
Све би редом, почастио момке.

41.

Да на цркви курац виси,
све буњевке би ишле миси.

42.

Да не бјеше попа Ђуре и његовог куре,
Црче пика од температуре!

43.

Да се мени створити у миша,
Видио би како цура пиша.
Да се мени створити у јежа,
Ја би цури под котулом лежа.
Да се мени створити у мрава,
Ја би знао како се јебава.

44.

Дигни мала, ноге у висину
Да ти Мики пусти медицину!

45.

Дигни мала, ноге на сталажу
да ућерам ФАП-а у гаражу!

Другарице, да ти се пожалим
 Кад су мене младу удавали.
 Била лепа к'о у гори вила,
 Кад сам сејо, за удају била.
 А сад слушај, што старији знају:
 Оће мене младу да удају.
 Ја се упознах с једним приком
 Ни ти сејо, не казуј ником.
 Језик сејо, за зубе завежи.
 Кад помислим, кожа ми се јежи,
 Од сада ћу, кажу, жена бити.
 Мислим с приком, како ћу ноћити,
 У тој мисли дани ми прођоше,
 У недељу сватови дођоше.
 Ту сватови за вечеру сједоше,
 А у јутро кући ме водише.
 Запамтићу одсад, па до вјека,
 Пред кућом ме свекрва дочека.
 Сејо мила, ја погледам у мила -
 - Она вели: жива снајо била
 Сејо моја, срце ми се цепа
 Јер се Миле за вечерас спрема,
 Нешто прича, све му шкрипе зуби,
 Како ће ме младу вечерас да љуби.
 Кад сватови са вечере одоше,
 Мене Миле у собу водише,
 Миле врата на соби затвара,
 Па ме младу, у кревет обара.
 А ја сејо да цркнем од муке,
 Јер по мени свуда гмижу руке.
 Па још нешто он уради:
 Нешто круто из гаћа извади,
 Подиже ми на рамена ноге,
 Мислила сам да ми душа оде.

Ту сам била к'о гудало крива,
 Јопет сејо, остала сам жива.
 Тако било гадно два - три дана,
 После сам се натицала сама.
 Ал' шта вреди, ништа не помаже:
 Миле више од трипут не може.
 Мјесец дана од свадбе прођоше,
 Мени младој, у госте дођоше.
 Па ми вели, моја мила нана:
 "Не видје' те ћери, равно мјесец
 дана."
 А ја мајци на крило сам пала:
 "Да сам знала, пре би се удала!"
 Мајка ми се са столице дигну,
 Левим оком на мене намигну;
 Ја се мало промени' у лицу
 Па са наном одо, у собицу.
 У собици мени нана вели:
 "Како сте се на свадби спровели?"
 А ја мајци одговарам лепо:
 "Омало ме Миле, не поцепа."
 Овој песми, додати на крају:
 "Ожењени то добро познају,
 Ожењени ову песму слаже,
 И практично море да покаже.
 Читај мала, немој да се стидиш
 Све ћеш ово, практично да видиш."

Дјевојка је мушке гаће прала,
 Мирисала ће су јаја стала.

48.

Доље камен, горе небо,
Лијепа госпо, алај би те јебо!

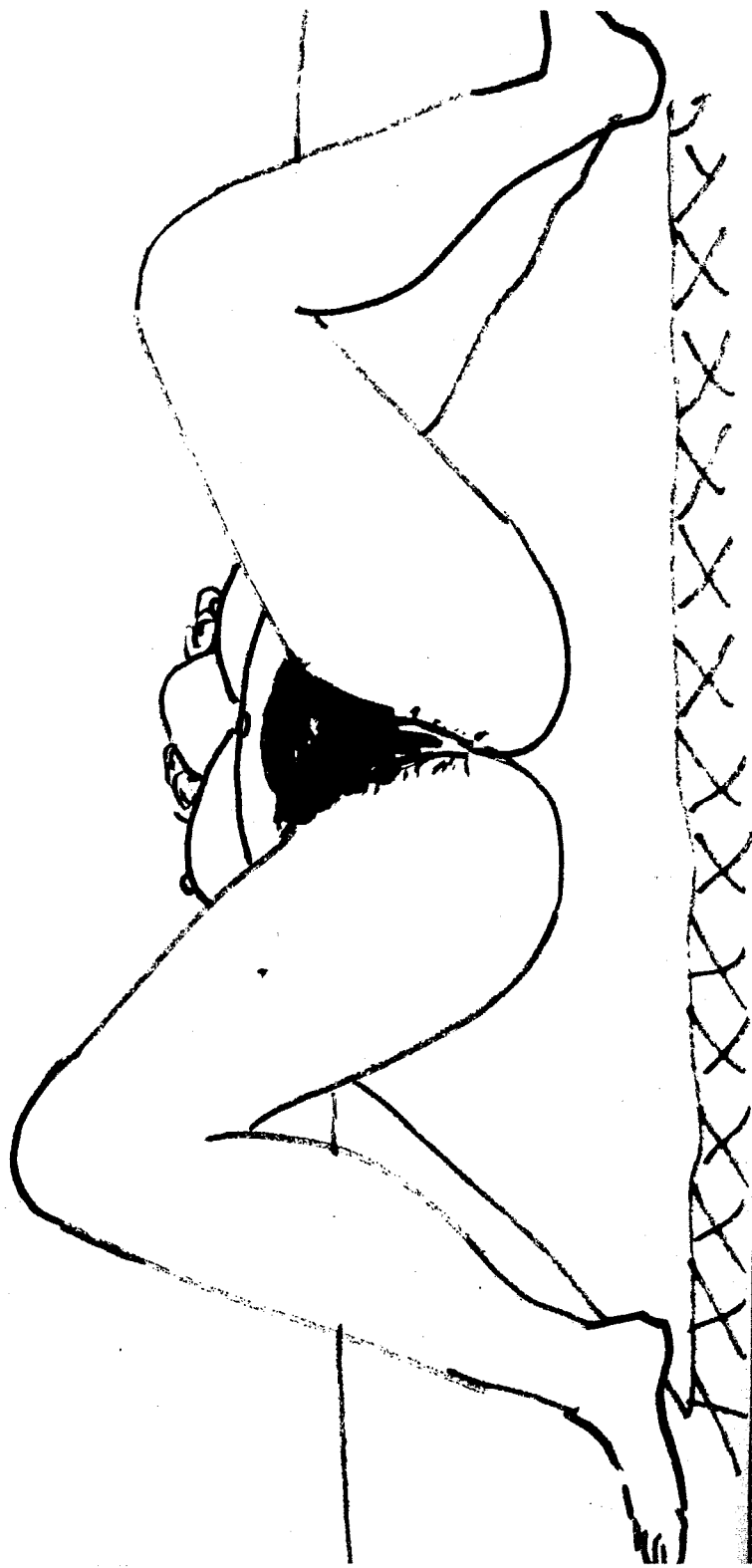
49.

Дођи драги, дођи, биће ти је,
Још ни мува на њу пала није.

50.

Дођи мала, доље под огреду,
Па ћемо се јебати по реду.

ЂЕВОЈКА ЈЕ ЗАМОЛИЛА БОГА

51.

Ђевојка је замолила Бога:
Дај ми Боже, који добро може!

52.

Ђе сам малој гаћице скалава,
Остала је ледина крвава.

53.

Женићу се и ја од Обровца -
- Свака цура руњава к'о овца.

54.

Жен ме ћаћа, или га утуци!
Не могу га држати у руци!

55.

Жено моја, жељна ли си курца,
Као јаре у прољеће сунца?

56.

Запјевајмо весели Плавњаци!
Ко замјери, набијем му мајци!

57.

Зашто пјевац зажмири кад јебе,
Ој цурице, ти упитај себе!

58.

Знаш ли мала, ће сам те јебава?
Покрај пећи, на шареној врећи.

59.

Зашто драга мјењаш стално боју,
Када турим курац ја у пизду твоју,
Мјењаш боју, а курац ми стежеш,
Хоћеш стално да на леђа лежеш?
Јербо курац сву дубину нађе,
Ни ти сама не знаш шта те снађе.

60.

Зове кока пјеву на јебање,
Газдарица мужа за спавање.

61.

Играле се цурице на бријегу -
- Смрзнут курац нашле су у снијегу,
Узеле га па у њега пушу,
Не би ли му повратиле душу.

62.

Иду дани, расту сисе,
Удаћу се, јебе ми се!

63.

Иде курац, носи ратну спрему,
Објесио пичку о рамену.

64.

Ил' ме јеби, ил' ме кући врати,
Нек ме јебу моји стари знанци.

65.

Имам курац дуг, оштар и танак,
Кад се дигне пробио би банак.

66.

Имам курац, алај га је дика -
- Има главу к'о у прометника.

67.

Имам курац највећи на свијету,
Сањам цуре размазују питу.

68.

Имам курац к'о телећу ногу,
Зато јадан пичке, ја добит' не могу.

69.

Имам курац од зида до зида -
- Оставштину покојнога дида.

70.

Имам курца и домаће људе,
А ти ори по Њемачкој луде.

71.

И мој драги има обољење,
Бијела врата, кожно одјељење.

72.

Ја бараба, направио сина -
- У огради за по литре вина.

73.

Ја бараба, учио за попа,
Док се нисам пичкице докопа.

74.

Ја би јебо али неби лизо,
Јер је пичка крај гузице близо.

75.

Ја би јебо у гори лисицу,
Камол' не би у пичку цурицу.

Јадан ти је ко Њемачку крчи,
Код куће му други жену прчи.

Ја и мала, кад смо се поболи,
Направили рупу као воли.

Ја јебава, ћаћа прегледава.
Мили сине, ће си ућерава?

Ја јебава, пичка била врућа,
Па ми курац добио на плућа.

Ја је јебем, гузица јој блеји
К'о топови на Јужној Кореји.

ОН

Ја те драга силно волим -
- Дај ми пичке, кад те молим.
Љубав моја је без краја,
Набрекла су моја јаја.
Курац стоји попут стуба,
Морам јебат', немам куда.
На кревет ћу да те срушим,
Да ти пизду сву избушим,
Да те сишем, да те лижем,
Да ти ноге твоје дижем.
Курцем ћу ти мрсит' косу,
Туцкаћу те њим по носу.
Јебаћу те и у пупак,
И у пизду, и у шупак.
Да зачепим баш све рупе,
Јебаћу те, и у дупе!

ОНА

Срце моје, красно збориш
Моју пизду жудњом мориш.
Љубав твоја баш је снажна,
Сва ми пизда од ње влажна.
Сикиљ гори као пламен,
Јебачина то је знамен.
Па ме зато јеби и прејеби,
Како год се свиђа теби!
И у уста, и у пупак,
И у пизду, и у шупак!

СКУПА ЗАЈЕДНО

Посље оних славних ријечи,
Јебачки је он пригњечи;
Широм ноге раскорачи,
У пизду јој курац баци.
Па је стаде сисат', лизат'
На рамена ноге дизат'.
Руком тапше по гузици,
А јајима по пичици.
А кад крену сперма густа,
Преко пизде, све до уста,
У блаженству она лута,
Као врхње она гута.

82.

Ја је јебем, пиздурина клапа
К'о машина у старога ФАП-а.

83.

Јеба би је да није субота,
Та субота, па се курац мота.

84.

Јебем драга, тебе и матер ти,
Кад сте обје једнаке памети!

85.

Јеби цуру, не жали јој тјела,
Нек јој пуца џигерица бјела!

86.

Јебем побро, ал' не могу често -
- Седам пута, све у исто мјесто.

87.

Јеби, јеби - јебем га ко не би
О мој побро, даде ли се теби?

88.

Јеби ћале, па да вечерамо,
Дај пожуре да те не чекамо!

89.

Јеби ћаћа пичку материну,
Што не можеш, ти остави сину!

90.

Јеби попе по селу ђевојке,
Ја ћу твоју, код куће госпоју.

91.

Јебла Мара девет говедара.
Кад почели Мару говедари,
Пуца пица к'о зрела смоквица.

92.

Један сеља побоја се глади,
Па по њиви курузе посади.
У свој муци и великој тами,
Поникоше све курчеви сами.
Било их је и мањих и већих,
Отприлике ко магерећи.
Мисли сеља, шта да ради сада -
- Оћера их до Новог Сада.
Када чуле новосадске даме,
Дотрчале на пијацу саме.
Која бјеше богата и млада
Она бира по пет - шест комада.
Која бјеше сирота у Бога,
Она бира једног дебелог.

93.

Јој, јој, јој колики је мој,
Колики је мој, од ципеле број!

94.

Кад би мала на вр' мога сјела,
Дању, ноћу била би весела.

95.

Кад би мени моја Нена дала,
Три би дана своју пику прала.

96.

Кад ја умрем покријте ме чичком,
Да ја млађан не венем за пичком.

97.

Кад сам била мала, једва сам пишала,
А сад курцу хвала, пишам к'о из бокала.

98.

Кад сам доша у Радучић,
Питала ме цура курчић,
А ја момак, ста,
Па јој курац да.

99.

Кад сам иша' за Кистање,
Са мном цуре све пристале.
Машу пичком к'о торбицом,
Ја курчином к'о шпучином!

100.

Кад сам малу јебо на литици,
Пукле су јој гаће на гузици!

101.

Кад се мала на курац набоде,
Попила би шест литара воде!

102.

Кад се цура на курац набоде,
По четри је другарице воде!

103.

Кад те мала нађу берекини,
Остаће ти гаће на ледини!

104.

Кад те мала увати бараба,
Јебаће те, иако си слаба.

105.

Кажу баба, ће девојка спава,
Ил' ће платит' твоја пизда стара!

106.

Киша пала, не може се лећи,
Па ме драги јебо са стојећи.

107.

Коло води Васа,
Алај се таласа,
Поред сестре Јесе,
Сва се кеса тресе.

108.

Књигу пише пица руњавица
 На кољену, курцу гологлавцу.
 "Ој, јуначе, курче гологлавче,
 Изиђи ми на мегдан јуначки,
 Да јуначки мегдан подјелимо,
 Да видимо на коме је царство.
 Ја ти шаљем све своје пјешаке,
 Све пјешаке, своје црне длаке.
 Уз то шаљем моје поглаваре,
 Све добре бећаре: образине, језик,
 чупе, рупе."
 Кад је курац књигу проучио,
 Бјеле сузе низ лице пуштио.
 Па дозива своја оба брата,
 Оба брата, велика јајета!
 "Чуј'те ли ме, моја браћо мила,
 Пица нам је рат објавила".
 На то кажу њему оба брата;
 Оба брата, два крупна јајета:
 "Неможе нас пица уплашити,
 Ми ћемо је лако растурити.
 Удри пицу у доњу вилицу,
 А ми ћемо сложено у гузицу!
 Тако ћемо пицу покорити,
 Своме срцу жељу испунити.
 Нека пица буде појебана,
 Да нас памти читава времена."
 Овој пјесми завршетак сада -
 - Мора пица да од курца страда.

109.

Крави мојој не требају јунци,
 Док је мени курчине у руци!

110.

Кум, кумици,
 к'о бак, јуници.

111.

Кумо моја, да ми ниси кума,
 Пукла би ти на гаћама гума!

112.

Куне ми се моје лијево јаје,
 Да се никад пици не предаје.

113.

Курац, кеса: дванаест кила меса -
 - Пичка сама: осам килограма.

114.

Курац пица: готова колица -
 - Курац има очи, па у пицу скочи.

115.

Кућо моја, кућили те вуци!
Жено моја, јебали те Турци!

116.

Лето беше, ја лежим на пласту
И осећам да ми сисе расту.
Трљам руком испод доње трбе,
На брежуљку, длачице ме сврбе.
Лежим тако, своје време траћим:
Своје прсте у пичку завлачим,
Гурам прстић и сласт ми се ствара,
И питам се кад ће доћи кара.
Кад ли ћу се појевати млада? -
- Све би дала кад би било сада?
И од тада прође једно мјесец дана,
Одведе ме у град моја нана.
Уписа ме, беше школа нека,
И становах код једног човека.
Једно вече он испрати жену,
Радила је тада трећу смену.
Лежим тако неких пола сата,
Кад ти уђе он на моја врата.
Гаси светло, и приђе ми ближе,
И са мене покривач подиже.
Седе крај мене и хвата за руке:
"Буди добра и без много буке!"
Раскопча ми блузу и подели косу,
Па ме тада пољупцима осу.
Растури се моја коса густа,
Он ми гурну језик право у уста.

Сисам језик, за ваздух се борим,
Чини ми се, почињем да горим.
Сисе гњечи без имало стида.
Шаком својом по длакама трља,
И прстом ми у пичку срља.
Курац му је дебео к'о рука,
По стомаку длаке к'о у вука.
Дрхтим, чекам шта ће сада бити,
Како да се тој потурим кити.
Тад он приђе и ноге ми диже,
И примаче курац мојој пички ближе.
Гурну мало, заболе ме јако,
Видим јадна, неће бити лако.
Зној ме проби, а сузе ми теку,
Припала сам искусном човјеку.
Кад се мало, ја прибрах од бола,
Виђех јадна, да сам сасвим гола.
Он ми љуби, сиса брадавице,
До тавана диже ми ногице.
По дупету ударају муда,
Ја се питам, каква ли су чуда.
Свршила сам неколико пута,
А у њега још курчина крута.
Јебе тако, мало се одмара,
Па ме пита да л' ми одговара:
"Како јебем цурице са села,
Можда ниси више невесела?"
Климнух главом и очима пуних суза,
Он ме тада, дохвати са гуза,
Гурну згуза све до муда,
Ја се питам каква ли су нова чуда.
Савио ме око свог стомака,
Да не гледам у та муда јака.
Јебе тако, и све ради брже,
Док једанпут, нагло се истрже.
Свршио је у јаук без вриска,

Па сву сперму у мене истиска.
Сипа сперма, сва по мени,
Па ме моли да не кажем жени:
"Од сада ћемо радити овако,
Само немој, да те јебе свако."
Лежим тако, и размишљајам сама,
Па саветујем то и вама:
"Јебите се, то није срамота,
Без јебања нема ни живота!"

117."

Лези мала преко јарка
Да правимо Краљевића Марка!
Ако нећеш, ти доведи прију
Да правимо Мусу Кесеџију!

МАЈКА МИРИ

118.

Мајка Мири прст у пичку гура;
"Ђери Миро, ниси више цура!"

119.

Мала гаће низ двориште шије,
Ниђе рупе оставила није.

120.

Мала моја босонога,
Како живиш без онога?
Без онога враголана,
А шта радиш кад си сама?

121.

Мала лези штекћу митраљези,
Ја ћу на те не бој се гранате!

122.

Мала ми се милим Богом клела,
Дала би ти да сам је начела.

123.

Мала моја, вата ли те струја,
Кад те моја помилује руја?

124.

Мала моја, брже гаће свуци,
Све од Врања држим га у руци!

125.

Мала моја, дигни ногу лијеву,
Ја ћу десну, па нека се кресну!

126.

Мала моја, ево ти га, ево,
Па са њега гледај Сарајево!

127.

Мала моја, ево ти га, на ти,
До неђеље, опет ми га врати!

128.

Мала моја, ево ти га сприда,
За уздравље очињега вида.

129.

Мала моја, из Босанске Крупе,
Бил' се дала туцати у дупе?

130.

Мала моја из Бихаћа,
Једна ми је нога краћа.
Једна краћа, друга дужа,
Међу њима цвјета ружа.

131.

Мала моја, из Босанске Крупе,
Скини гаће, да ти видим дупе!

132.

Мала моја, из вароша,
Би ли дала за два гроша?
Не би, не би ни за троје,
Јер је пица месо моје!

133.

Мала моја из Пађена,
Ево ти га извађена.

134.

Мала моја, иза Крављег моста,
Теби курца никад није доста!

135.

Мала моја из Жегара
Пусти пику нек се пара.
Ако буде штогод квара,
Зови мене за љекара!

136.

Мала моја има периоду,
Замутила цијелу Крку воду!

137.

Мала моја, ја би тебе,
К'о Краљевић Марко, ждријебе.

138.

Мала моја, јебало те прасе,
Што си мене навадила на се!

139.

Мала моја кад би ти га рикно,
Ни булдожер не би га цурикно!

140.

Мала моја, кад би га ја теби,
Три га ФАП-а извадила не би!

141.

Мала моја, кад ти шикне брале,
Спашће теби гаће на сандале!

142.

Мала моја, кад те неће нико,
Музи краве па продавај млијеко.

143.

Мала моја, материн кртичић,
Пусти мога мркоњу у дочић!

144.

Мала моја, метерино маче,
Јебо би те кроз навиљак драче!

145.

Мала моја, метнем ти га згуза,
И са њиме врећу кукуруза!

146.

"Мала моја, мој очињи виде,
Дај де мени, само мало пизде!"
"Ево драги, цијеле, па је јеби,
Све што проспеш, на жалост је теби!"

147.

Мала моја, на те ми се гади,
Имаш ноге као дуја шпади!

148.

Мала моја, не ваља ти кеса,
Док се пуна не натрпа меса!

149.

Мала моја, не пишај при зиду,
Курцем ћу ти распарати пизду!

150.

Мала моја, музе ли га музе,
Она твоја, фабрика крај гузе.

151.

Мала моја није гаће прала.
Од кад је Аустрија пала.

152.

Мала моја од дебелог лоја,
Ти ћеш бити вјечна љубав моја.
Тебе волим из дубоког срца,
Само немој, да те други прца!

153.

Мала моја, озимнице краво,
Водила си, а ја нисам знао.

154.

Мала моја, погледај пода се,
Мој ти ђоко по шеници пасе.

155.

Мала моја, прогутала жваку,
Нарасто јој, балон у стомаку.

156.

Мала моја, подигни хаљину,
Да ти сипам уље у машину!

157.

Мала моја, руњава по дробу,
Други јебу, а ја плаћам глобу.

158.

Мала моја, руски сателиту,
Дигни ноге, да ућерам киту!

159.

Мала моја, са Старе Страже,
Ево ти га, пола киле важе!

160.

Мала моја, стави даску на њу,
И то сам ти, пробити у стању!

161.

Мала моја, сукњица ти кратка,
Кад те јебем, пичка ти је глатка.

162.

Мала моја, ти ми добра буди,
Ко не пита, сама га понуди.

163.

Мала моја, уболо те јуне,
Међу ноге, у кудјељу вуне!

164.

Мала моја, у црвеној блузи,
Скини гаће, па ми се нагузи!

165.

Мала моја, ућерам ти згуза,
Да не плаче ни пика ни гуза!

166.

Мала моја, три ти свеца твоја,
Скидај кикљу, па ми давај пичку!

167.

Мала моја, фрижидеру стари,
У теби се моје месо квари!

168.

Мала моја, шири ноге широм
Да те чича опали вагиром!

169.

Мала моја шкатуло бумбуна
Бјеж' пода ме ево авијуна!

170.

Мала пиша, и у руке вата,
Маже свога ћаћу око врата.

171.

Мала плаче, а ја дријешим гаће
Не плач' рано ја ћу полагамо.

172.

Малој мојој гаће су кржаве
К'о застава мађарске државе.

173.

Малој мојој, ја промаших пицу -
- Цијели рафал, ја саши у гузицу.

174.

Марта, Марта, по пизди јој карта,
Дођоше Турци пробише карту, јебаше
Марту.

175.

Матер своју свјетовала Луцу:
Не дај ћери, међу ноге курцу!"

176.

Мене ћаћа за дрво привеза,
Што сам курац на цуре потеза.

177.

Мени моја, донијела драга,
Под кецељом чупавога врага!

178.

Мени моја, обећала мила
Црну коку, само нема крила.

179.

Мени Пера читала свеца,
А ја Пери међу ноге зеца!

180.

Мени пријети цурска мати
Да ће мени смрт задати.
По њезином свему ставу,
Бацићу јој ћер у траву.

181.

Мила мајко, дебела сам јако,
Све ми сало међу ноге стало.

182.

"Мила мајко, јела би ребара."
"Не би ћери, ти би се јебала!"

183.

Мила мајко, превари ме Јанко -
- На кољена клеца, а јајима звеца.

184.

Мини сукња открила до горе,
Покварила обичаје старе.

185.

Мјесечина избечи́ла очи,
А ја малу притиска при плочи.

186.

Млади момци траву косе
међ' ногама,
А цуре им воду носе међ' ногама.
"Дај ми цуро ладне воде из
ладовине,
Да напојим свога ђоку до половине!"
Не дам теби ледене воде из
ладовине,
Ти си моју канту пробушио до
половине."

187.

Мој драгане, би ли мало моје,
Црне креме, за ципеле своје?

188.

Мој драгане, дуњо са ормара,
Да је здрава, радо би ти дала!

189.

Мој драгане, и драча је гора,
Кажи душо ђе те јебе зора?

190.

Мој драгане, јебо своју нану,
Што ми проби пичкину мембрану!

191.

Мој драгане, мој загунитељу
Волим теби, него родитељу!

192.

Мој драгане, сад погледај и ти,
Шта ће сада, с мојом пиздом бити!

193.

Моја жена к'о прасица љена,
Сашила ми гаће до кољена.
Када јебем, да не зебем;
Када косим, да не заросим;
Када пијем, да их не залијем.

194.

Мала моја смрди прчевином,
К'о теретно ауто бензином.

195.

Моја стрина покојнога стрица
Воли курац, нег' печеног пјевца.

196.

Мала моја, шије на машину.
Сашила је, пичку материну.

197.

Мој колега, и ја и ти,
Ајмо цуре јаловити!
Ево шила, ево шпага,
Само лези, душо драга.

198.

Моје мале, међ' ногама вука,
Синоћ сам га, из кубуре тука.

199.

Моје мале међ' ногама жуна,
Црна перја, а црвена кљуна.

200.

Моје мале, ноге к'о у зеца,
Међу њима батерија штреца.

201.

Моје мале, ноге к'о у краве,
Међу њима справе ће се дјеца праве.

202.

Мој колега, и ја и ти,
Ајмо цуре јаловити!
Ево шила, ево шпага,
Само лези, душо драга.

203.

Моје мале, ноге к'о у срне,
Међу њима кило вуне црне.

204.

Мојој малој око прдењака,
Четри киле суви' брабоњака.

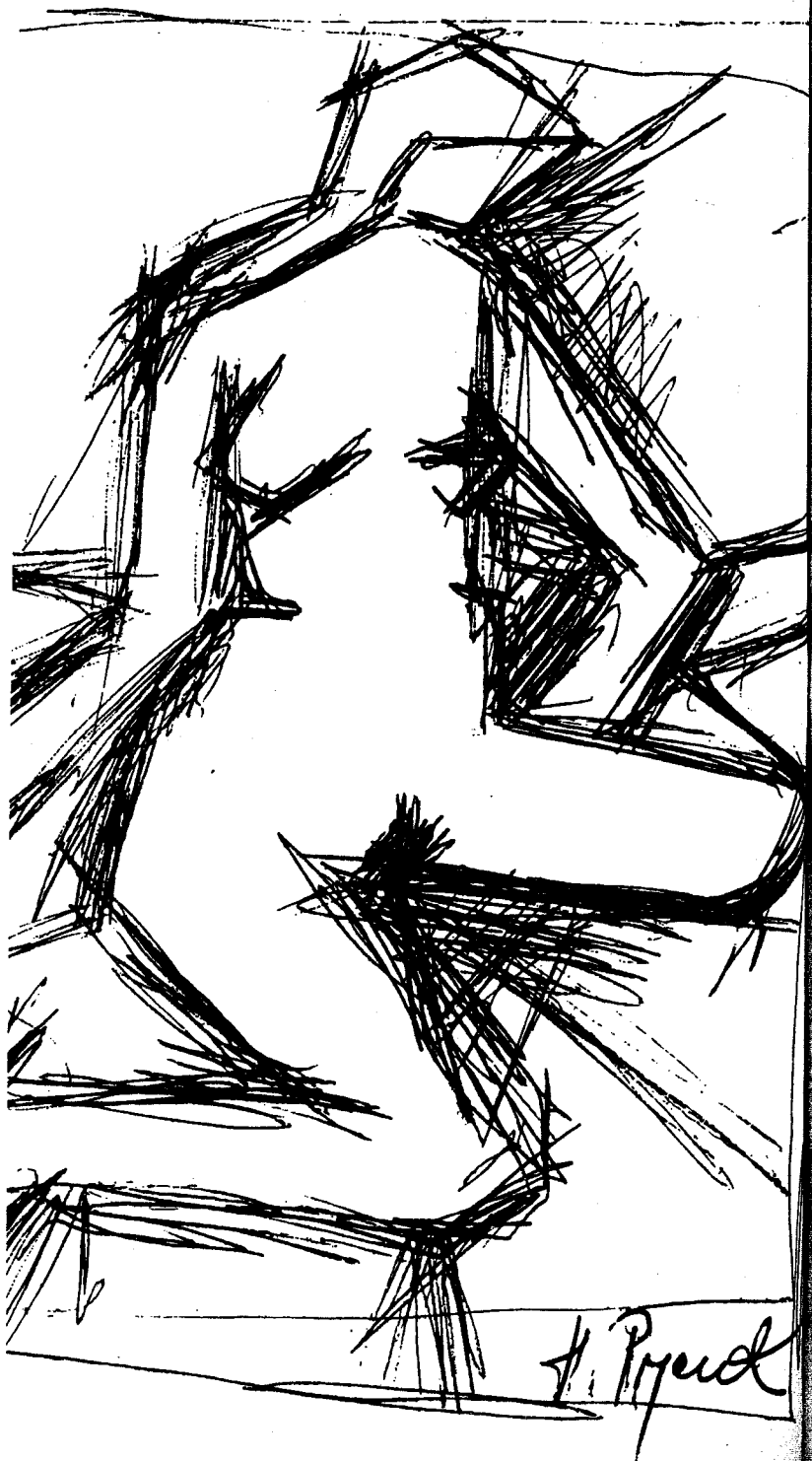
205.

Моју малу ранила граната,
Испод пупка, у руњава врата.

206.

Муда курцу енергију вуку -
- Сва тројица исту рупу туку!

**НЕК' ТЕ ЈЕБЕ
ЋАЋА**

207.

Невјернице нек' те јебе ћаћа,
Да ја мога не вадим из гаћа!

208.

Немој, драга, немој зоро бјела,
Да ти други силази са тјела!

209.

"Не плач' душо, курац ти је ушо!"
"Ниј' до краја, јер шлајфају јаја!"

210.

Нешто ми се по гаћама шеће,
Ништа мање од ноге телеће!

211.

Нисам знала, зелене ми траве,
Да је курац шупаљ на вр' главе.

Невјеста се дјевојкама хвали,
 Како су је њени удавали:
 "Саслушајте, моје сеје миле,
 Прве ноћи опасне су биле.
 Прву ноћ кад лега код мужа,
 Ноћ је била од године дужа,
 Сви сватови играју у колу,
 А ја гледам ће ћу видјет лолу.
 Сједила сам међу ђеверима,
 Па сам лице окренула њима.
 Ал' се једна догоди прилика;
 Од ђевера одведе ме дика,
 Одведе ме у собицу малу.
 Мислим сејо, да знаде за шалу.
 Ал' кад виђех да ту шале нема,
 Опасна се туга мени спрема.
 Тад врата на соби затвори,
 Па младу на кревет обори.
 Још ме драги пољуби у лице,
 Десном руком довати до пице,
 Па на крају још нешто уради,
 Нешто тврдо из гаћа извади,
 А кад поче уме да упире,
 Моје срце поче да умире.
 Још ме драги по грудима пипа,
 Нешто вруће у пичку ми сипа.
 Кад ујутро осванула зора,
 А онда се сејо, устајати мора.
 Једва сам се дигла из кревета,
 Ал' осјећам да ми нешто смета:
 Тога трена дигнух спаваћицу,
 Па погледа моју јадну пицу.
 Бјеше сретна умазана цијела,

Као да је мармеладу јела.
 С обе стране моје пице, црвене се
 бедренице.
 Цијела чупа око мога шупка,
 Сва је била крвава до пупка.

Обећала, није дала.
 Дабогда се уцрвала!

Ова сека, што је доменека,
 Трипут сам јој синоћ запрдека.
 Није, није - кобили је прије.

Овце моје, мирујте у тору,
 Доћи ће вам курац на мотору!

"Ој, дјевојко, из Паланке,
 Дај ми пичке за опанке!"
 "Не дам момче, ни за двоје,
 Јер је пика месо моје!"

217.

Ој ђевојко, ђекни, ђекни,
Оћемо ли ђе смо рекли?
У шумицу, под гранчицу,
Тући жицу, бакреницу!

218.

"Ој ђевојко, из Дубице,
Кикља ти је до гузице.
А кошуља до ребара,
Би л' се мало појебала?"
"Би, би што не ,би
Дигни ноге, па јеби!"

219.

"Ој ђевојко, из Жегара,
Би л' се са мнош појебала?"
"Би, би што не би,
Дигни ноге, па јеби!"

220.

Ој ђевојко, кашљи, кашљи,
Код мене ти гаће нашли!

221.

Ој ђевојко лијепа пицо,
На курац те, ја натицо!

222.

Ој ђевојко, мој је курац мали,
Твоја пица увјек њега хвали.

223.

"Ој ђевојко окачка, је л' ти пичка
количка?"
"Почела се грашити, брзо ће се
јашити!"

224.

Ој ђевојко, у шареној бљузи,
Дођи кући, па ми се нагузи!

225.

Ој Ђукане, бећарино личка,
Је ли теби досадила пичка?

226.

Ожених се, и доведох врага,
Другог дана, попиша се с прага.

227.

Ој ђевојко, пичкин диме,
Ко ти тако, даде име?

228.

Ој Илија, бркови ти масни,
Као да су, поред пичке расли!

229.

Ој Јелена, рашири кољена,
Нема смисла, што си тако стисла!

230.

Ој Милена, ђе си ме довела,
У свануће међу ноге вруће!

231.

Ој Невенка, испод греде,
Ко ли тебе, сада јебе?

232.

Ој пјесниче вито перо,
Пољубиш ми курцу чело!

233.

О мој курче, завраћене главе,
Оће пичке, да ми те удаве.

234.

Ој пичићу, меден залогају,
Ко те јебе, гори је од тебе,
Ко те плаћа, остаће без гаћа!

235.

О мој ћаћа, отпала ти муда,
Што си мене направио луда?

236.

Опанак ми, опанак прогорио на пети,
Вавјек ми је, вавјек ми је пичка на
памети.

237.

Оће мала да се дрпа,
Мјесто сиса, натрпала крпа.

238.

Оћеш мала мени дати,
Што ти матер даје тати?

239.

Пала магла око курца мога,
Па не видим јаја ниједнога.

240.

Пијем пиво, и ракију шљиву,
Бјежи мала, јебаћу те живу!

241.

Пика кури дојачала,
Сву му главу шчепушала.
Ал' се куро расрдио,
Па је пики запрдио!

242.

Питала цура купину и драчу,
Оклен момци питуру извлаче.

243.

Пиц, пичићу, меден залогају,
Има ли те, иђе на продају?

244.

Пица курцу, са прозора пријети:
"Видиш куро, од чега ћеш умријети."

245.

Пицо радо, нисам ти се надо,
Даћеш мојој кити, много замјерити.

246.

Пицо ресо, и курац је месо,
Нема кости, неће те убости.

247.

Пичка пече шарана,
Курац гледа с тавана.
Пичка узе лопату,
Па курцу по врату.

248.

Пичке жељан, а динара немам.
Један био, па се изгубио.

249.

Пичке жене, ако Бога знате,
Ево курца, без посла се вуца!

250.

Пичке жене, ево Радована,
На три мјеста, швајцована!

251.

Пиша мала иза нове куће,
Зове ћаћу: "ево каве вруће!"

252.

Пиша цура у стаклену боцу,
Па наздравља матери и оцу.

253.

Пишем писмо и гледам ти слику,
Мала моја јебем те у пику!

254.

Пјевац пјева, кока одговара:
"Тешко кући, ђе се не јебава!"

255.

Подигла се кикљица на дробу,
Што је било, више крит не могу.

256.

"Подижем чашу у име мога сина
Марка,
Који има курац од нарамка."
"Подижем ову чашу у име ћери
Марије,
Која има тврђу пичку од мазије,
И не боји се твога сина Марка,
Који има курац од нарамка."

257.

Попадија попа била,
На пичку га нагонила.
Јеби попе, болан био,
Скоро си је жељан био.
Ако нећеш јебавати,
Ја ћу пичку продавати.

258.

Путем идем, питају ме стрине:
"Курвин сине, били пиздурина?"

259.

Пица пуца од дебела курца,
Као земља од жестоког сунца.

260.

Поручио чича Сима,
Да ће јебат' мајку свима,
Који серу поред рупе,
И прстима бришу дупе.

РЕКЛА ДАТИ

261.

Рекла дати, и узела новце,
А у јутро оћерала овце.

262.

Сваком сам се одужио, само ћаћи
нисам -
- Он је моју мајку јеб'о, ја његову
нисам.

263.

Све се чудим милом Богу,
Како пичка држи воду.
Ниђе дуге, ни тапуна,
Увјек вруће воде пуна.

264.

Свети Јово, племенита срца,
Привати је да се не копрца.

265.

Светог Петра ухватила мука -
- Видио га Гагарин да дрка.

266.

Синоћ кад сам иша из Дрниша,
Видио сам цуру како пиша.
Ја извадим мога миша,
Па зачепим куда пиша.

267.

Синоћ ми се хеликоптер дига,
А ујутро: види ми га, види ми га!

268.

Ситна киша ромиња,
Стари стару комиња.
На ливади, на клади,
Тешко старцу на баби!

269.

Сјају звијезде, а ја тражим пизде,
Лажем ћаћи да не могу наћи.

270.

Сједи мала и гледа у звијезду,
Два је прста набила у пизду.

271.

Сједи мала крај потока,
Мјери пичку је л' дубока.
Дубока је два аршина,
Уђе курац к'о машина.

272.

Сједи мала на леденој стијени,
Дигла ноге, јуриш берекини!

273.

Сједи мала на вр' јаре,
Рекла ми је дати гаре.
Преварила, није дала,
Дабогда се уцрвала!

274.

Сједи Мара на главици зеља,
Па јој пјева пичка од весеља.

275.

Скала гаће, мисли даће,
Биће пичке, и нека ће!

276.

Старе бабе, стари ђеди,
Па се јебу к'о међеди,
А камо ли млађарија,
Шта је за њих слаткарија!

277.

Спале су ми гаће преко тура,
Жив се нећу најевати цура.

278.

Сјећам се Боже, давно је било,
Кад први пут ми паде на крило.
Раскопчам блузу, извадим сисе -
- А оне бјеле као снијег висе.
Скинем је тад, угледам голу,
А њене груди, као да ме молу.
Као сњег бјеле сисице,
А пачић мали, скрива длацице.
Легнем на леђа, она на мене,
Управља курац, куда да скрене.
А курац не зна да бира рупе.
Па мјесто пичке, оде у дупе.
Тако се она намучи млада,
Ал' мој курац гадно настрада:
Не може више да гађа ништа,
Мјесто да јебе, он само пиша.

279.

Стара баба, грбаво чељаде,
Пичку има јеват' не ваљаде.

280.

Скидај мала, гаће на брзину,
Утече ми млијеко на ледину!

281.

Стари стару милује по дробу:
"Стара моја ја више не могу."

282.

Стрина моја покојнога стрица,
Дала Марку из Русића... винца.

283.

Стрина стрицу окренула пицу,
А синовцу и пицу и гузицу!

Стрина моја покојнога стрица,
Воли курац, од печеног пјевца!

То је било вече у суботу,
Пичка курцу упутила ноту.
Види курац да ту нема шале,
Па позива своје генерале -
- Он позива, и јаја, и кесу
Да план ратни заједно донесу.
Јаја веле: "ајмо ратовати,
Ни минуте немојмо чекати!"
На то курац задовољан оста:
"У рат! У рат! - Дискусије доста!"
Види пичка да ту шале није,
Те позива своје дивизије.
Сакупила неколико длака
Међу њима цикеља јунака.
Престраши се пичка од граната,
Па отвори на тврђави врата.
Ал' послѣ неколико часа,
Слушај брате големог ужаса -
- Нестало је курцу муниције,
Чему јадан, надао се није.
Мир затражи, ратовања доста,
Ал' му пичка неће да уважи,
Већ му ратну одштету тражи.
Приста курац да ће јој плаћати,
Све на рате, док буде имати.
Рат изгуби, оста курац тужан,
И дан данас, оста пички дужан.

Та цурица, име јој је Роска,
Алај воли, кад се често боцка!

Тужила Стана Стевана
Да је слабо јебана.
Тужио Стеван Стану
Да му је курцу нашла ману.
Суд донио рјешење,
Да се изврши поново јебање.

Ђаћа јебе, све се тресу греде -
- Мати прди, цијела кућа смрди!

"Ђери курво, што си јарцу дала?"
"Мајко мила, и ти би му дала -
- Пита, проси, у руци га носи,
Кесом звецка, на кољена клеца."

**УДОВИЦА КАД
ВИДИ УДОВЦА**

290.

У дјевојке ноге ко у зеца,
Вала богу, биће брза дјеца.

291.

Удовица кад види удовца,
Врти репом к'о јалова овца.

292.

Удовице попишана тура,
Нећу тебе докле има цура!

293.

У ђевојке међ' ногама јање,
А у мене ножина за клање.

294.

У ђевојке међ' ногама маче,
А у мене миш по гаћама скаче.

295.

У граду се прича,
А у селу знају
Да пред младом Рајком
Момци нападају.
Зато пођох у село
До Рајкине куће,
Приближих се близу,
А мени већ вруће.
Кад угледах Рајку:
Вире дојке беле,
Устептало срце
Испод блузе беле.
"Покажи ми дојке,
И подигни сукњу,
Нек' комшије луде,
Комшинице пукну.
Ја ћу теби, селе
Намигнути оком,
Преко плота скочићу,
Само једним скоком.
Потом ћу те, селе
Поваљат' по трави,
А ти ћеш га лутко
Миловат' по глави."
Комшинице, комшије,
Шта велите на то,
Како силно улазим
Ја у моје злато.
Чули су се уздаси
Мога милога злата,
Све док није пао,
Мој јуначки бата.

296.

У ђевојке ноге к'о у мрава,
Међу њима два бомбона плава.

297.

У Загребу десила се буна,
Изгорила фабрика кортуна.

298.

У мог курца четри златна зуба,
Првотимац фудбалскога клуба.

299.

Уз гаргаш, низ гаргаш,
Бјежи пицо, ће год знаш.
Јер је куро маниташ,
Ће год стигне, ноге дигне,
Ће засмрди, ту запрди.

300.

У мог ћаће деветеро гаће,
Када сиђе муда му се виде,
Кад устане и курац испане.

301.

У мог ћаће курац к'о машина -
- Јадна ли је пичка матерна!

302.

У мог ћаће курац к'о мјешаја,
Када јебе, тресу му се јаја.

303.

У мог ћаће подеране гаће,
На гузици идућ' комшиници.

304.

У мог ћаће: четир' вола,
А у сина: топузина гола.

305.

У мог стрица осам кобасица -
- Седам пржи, осму стрина држи.

306.

У мој кромпир златица ми стиже -
Ја је прашим, она ноге диже.

307.

У мој' мале гуза од папира,
Међ' ногама хармоника свира.

308.

У мој' мале сазрела отова,
А у мене стожина готова.

309.

У цурице влашке чобанице:
Метар пице и три подланице,
А у мене, малог дјечака:
Педаљ курца и три прста јака.

310.

Упри жено, гузицом у врата,
Ако дође лола непозната!

311.

У Стојана курац до кољена -
- Кад се свуче, по земљи га вуче.

312.

У цурице црн пицуљак мали,
А у бабе к'о опанак стари.

313.

У цурице ноге к'о вретена,
Не дај боже, да ми буде жена.

314.

У Новој години, благом дану,
Желим ти Здраве, пичку нејебану!
Ошишај пичку што можеш краће,
Па од тих длака направи гаће!
Нек' ти је. мој господине,
Крут курац цијеле године!

315.

У цурице ноге к'о у чапље,
Из пичке јој сукрвица капље.

316.

Хвалила се фрајла Тина,
Како јој је пица фина.
За то чуо пекар мали,
Па се фрајли Тини хвали,
Како пече добар хлебац,
И како је добар јебац.
Једно јутро, у свануће
Пошо пекар својој кући,
Али фрајла јоште спава.
Рад би мали да јебава,
Привуче се њојзи ближе,
Па покривач са ње диже.
Од те сласти, од тог раја,
Усрала му фрајла јаја.

317.

Цица Мица возила колица,
Кроз колица испала јој пица.

318.

Цура прде, а друга се спрема -
- Такве слоге у држави нема!

319.

Цура пиша, иде вода широм.
Не би мога зачепит шеширом.

320.

Цурица се купала у води.
Види јој се, Боже ослободи!

321.

Цурица се попела на дрво.
Дрво криво, а ја подвириво.

322.

"Цуро Јело, пусти ме на прело,
Нешто ми се у гаће напело."

323.

"Цуро личка, сврби ли те пичка?"
"Сврби гала, радо би ти дала."

324.

Чудила се овца и шиљеже,
Како момче цурицу натеже.

325.

Шта је мени младу и зелену,
Од цурице направити жену!

326.

Шта се оно у тавану жути?
Стари стару притиска па ћути.

327.

Шути мала, никоме не кажи,
Шта је било у стричевој ражи!

328.

"Шта ћу мајко, мрче ми се гара,
Сама не знам коме би је дала."
"Подај ћери, који први дође,
Само да је мркање не прође."

329.

Шигни, мигни, пршуте јој дигни!
Оће, даће, скинула је гаће.

330.

Шта је цура - све ће бити жене,
Ако ђаво не однесе мене.

РЈЕЧНИК
МАЊЕ ПОЗНАТИХ И
АРХАИЧНИХ РИЈЕЧИ, ИЗРАЗА
И ГЕОГРАФСКИХ ПОЈМОВА

А

АВИЈУН - авион

АРШИН - 1. лакат, мјера за дужину, између 65 и 75 цм, дјелио се на осам урупа, а сваки уруп, на четири греха, 2. пријашња руска мјера - 0,7112 м, 1500 аршина - 1 врста (1066,781).

Б

БАН - државни поглавар, уопште човјек у власти, господар, господин, угледан човјек

БАНАК - клупа, тезга

БЕРЕКИН - мангуп, факин, деран, враголан, лола

БЕЋАР - весео, раскалашен, разуздан човјек, бекрија, мангуп, момак самац, нежења

БЛУЗА - женска лагана хаљина (само до појаса), кошуља.

БЛЕЈАТИ - лајати, говорити

БРАБОЊАК - измет стоке ситног зуба (овце, козе).

БРАЛЕ - брат

БОСАНСКА КРУПА (сада КРУПА) - гра-дић у крупској долини, на десној обали Уне, у западном дијелу бивше Босне и Херцеговоне, сада Републике Српске. Лежи на унској прузи. Први се пут спо-миње у 13. вијеку.

БУМБУНА - бомбона

В

ВАГИР - баланцин, ждрепчаник, кратка (око 1 м) посебно обрађена, дрвена мотка на коју се припињу штранге у коњској запрези.

ВАЛАЈ - вала, тур. (валах, валлахи) узвик: тако ми Бога, богами; па и до врага, до ђавола; исто и: валах

ВРЕТЕНО - 1. Прибор за ручно предење вуне, конопље или лана. То је обли штапић, чуњасто зашиљен на оба краја (на једном ужи, на другом шири) на који се намотава испредена нит. Преља једном руком извлачи с преслице вуну, конопљу или лан, ситни и упреда, а другом руком окреће вретено, намотавајући на њега оно што је испрела. 2. Машински дио ротацијског облика, обично носач главног органа машине или направе.

ВАРЕНИКА - слатко млијеко

ВАРОШ - град, умањено: варошица

ВОДИТИ - Кад је водила ова крава? -
Вријеме кад крава тражи бика.

ВЕЛИКА ПРОМИНА - планина између
Косова далматинског и Петрова по-
ља, сјеверно од Дрниша. Највиши врх:
1148 метара.

ВРЕЋА - (Вук, Космет = икавски)
врића од козијег или овчијег руна,
изаткана ручно или фабрички; велика
торба.

Г

ГАДНО - оно што изазива гађење, од-
вратност, оно што је одвратно, одвећ
ружно. Придјевом гадан се означава и
оно што је тешко, непријатно, неу-
годно, неповољно, као и онај који је
зао, поган, непоштен итд.

ГОЛОГЛАВАЦ - онај који је непо-
кривене главе, без капе, мараме и сл.

ГАЛА - црна, гара.

ГАЋЕ - платнено доње одијело;
чакшире, панталоне. Гаћама се нази-
ва доњи дио женског и мушког рубља.

ГЛОБА - казна

ГАРГАШ - гаргача, гребен за
чешљање вуне, исто и гаргаша, гла-
гол: гаргати, гребенати, чешљати ву-
ну, исто и: гаргашати

ГОВЕДО - (говече) спада у сисаре,
шупљороге преживаре или преживаче
из реда двопапкара. То су велике,
троне животиње, велике влажне гу-
бице - која је, као и желудац, прила-
гођена за биљну храну.

ГОСПОЈА - госпођа.

ГРАБОВИНА - граб, грабар. То је
врста дрвета. У Црној Гори дебела
змија којој по причању пушка не може
пробити кожу. Овако је названа јер је
исте боје као грабова кора.

ГРОШ - врста ситног новца; данас у
Аустрији: стоти дио шилинга и у
Пољској: стоти дио злота. Пренесено:
новац уопште.

ГУЗОВИ - ноге

Д

ДИВАНИТИ - тур.(исп.диван) гово-
рити, разговарати; у славонским дија-
лектима: ашиковати, водити љубав.

ДРКАТИ - онанисати, полно се само-
задовољавати.

ДИД - дјед, ђед, очев отац, у рубним дијеловима Републике Српске Крајине због утицаја икавштине, и дан данас се изговара икавски.

ДОМЕНЕКА - до мене.

ДОЧИЋ - деминутив од ријечи до.

ДРАЧА - *poliurus spina - christi* Mill. 1. Други називи: љута драча, црна драча, христова драча итд. Висок бодљикав грм с ријетком крошњом и трњем које је дјеломично свинуто уназад. Листови су јајасте и са три жиле. Цвјетови су звјездасти. Плодови су дрвенасте, округле и плоснате коштунице. Драча цвате од маја до августа. Расте на каменитим и отвореним мјестима, уз путеве, највише у топлијим крајевима. Има је у Книнској крајини.

ДРОБ - стомак, стомачић, желудац; пренес. трбух (особито у дебелих људи); прид. стомачни; умањ. стомачић; увећ. стомачина; стомаклија - ракија с примјесама које добро дјелују на пробавне органе.

ДРПАТИ - порити, парати, дерати, кидати. У шатровачком (вешкарском) језику дрпати значи "јести", у сјеверном штокавском значи и "рас-трзати, раскидати".

Ђ

ЂЕ - гдје

Е

Ж

ЖДРИЈЕБЕ - младо од кобиле.

ЖЕГАР - село у општини Обровац, на цести Книн-Обровац.

ЖУНА - дјетлић, птица кричалица из породице дјетлова, дуга до 50 цм, црне боје с црвеним тјемом. Борави највише у горским шумама Европе и Азије.

З

ЗАПРДИТИ - утјерати, ставити пенис у вагину.

ЗАГУНИТЕЉ - јebач.

ЗАЦЕЦАТИ - ставити пенис у вагину.

ЗГУЗА - отпозади, иза стражњице (ду-пета).

И

ИЗДАТИ - глагол издати има већи број значења, на што упућују и ријечи које су изведене од њега, или од његовог видског парњака глагола издавати. Њиме се означава да је ко издао, продао коме нешто, нпр. робу из магацина, или - Ако нас мотор изда; мораћемо пјешке до села. Глаголом издати се означава и да је ко одштапао и пустио у продају књигу, новине и сл.

ИЛИНСКЕ ВРУЋИНЕ - врућине око св. Илије (02. августа, сваке године).

Ј

ЈАЛОВА ОВЦА - овца која се не јагњи.

ЈАЊЕ - јагње, младо од овце

ЈАРЕ - младо од козе.

ЈУНЕ - једногодишње младо од краве

ЈАЛОВИТИ - онеспособљавати животиње (овна, магарца, коња, свињу, ...) за расплодњу. То се углавном чини физичким путем, било одстрањивањем полних органа (муда), или нагњечењем проводника сјемена.

ЈЕРБО - јер.

К

КАМИН - отворена пећ с директним димњаком која грије собе непосредним пламеном.

КЕЦЕЉА - прегача.

КЕСЕЦИЈА МУСА - син султана Бајазита, "наметник султан" у европској Турској од 1410. до 1413. кога су побједили султан Мехмед и деспот Стефан.

КИКЉА - сукња, хаљина.

КИСТАЊЕ - највећа сеоска МЗ у книнској општини, 30-так километара од Книна, према Бенковцу.

КЛАПАТИ - ударати.

КОМУША - љуска од кукуруза или ораха; комињати има и значење: дрпати.

КРАВЉИ МОСТ - мост преко ријеке Зрмање између Пађена и Превјеса (прво мјесто је у книнској општини, а друго у грачачкој).

КРАЈИНА - област, земља.

КЉУН - орган код птица, настао продубљењем горње и доње чељуст; састоји се од два дијела: горњег и доњег, а оба су превучена рожнатом наvlakом; на горњем су дијелу ноздрве.

КОТУЛА - горња сукња; катулашуша - жена која носи катулу (за разлику од димијашуше, тј. жене која носи димије).

КРАЈИШНИК - граничар

КРАЉЕВИЋ МАРКО - најстарији син и наследник краља Вукашина. Рођен око 1335. а умро 1395.године. О Марку, за очеве живота има мало података. Након Маричке битке, Марко је у Прилепу 1371.године дошао на пријесто. Постао је турски вазал. Погинуо је, помажући Турцима против влашког војводе Мирче, на Ровинама. Иако мало познат владар, Марко је постао централни епски јунак наших народних пјесама.

КРТОЧИЋ - деминутив од ријечи крто.

КУДЈЕЉА - конопљино влакно, које може бити дуго од неколико дециметара, до преко 1,5 метра. Свака се нит кудјеље састоји од већег броја појединих влаканаца, која су међусобно повезана у снопиће. У народној пјесми ријеч кудјеља је синоним за стидне длаке код дјевојке или жене.

КОРТУН - (кондом) добио име по изумитељу. То је гумено заштитно средство против зачећа или против сполних болести; презерватив, кутон, "капутић".

КУРЧИНА - аугментатив од курац.

Л

ЛАДОВИНА - хладовина.

ЛЕДИНА - ледина је запуштена, необрађена земља, обично обрасла травом, земља уопште, тло.

ЛОЛА - бараба, мангуп, скитница, неваљао човјек, беспосличар, несташно чељаде, враголан.

Љ

М

МАЧЕ - младо од мачке.

МАЗИЈА - тур. из франц. (мазер - прочишћавати, челичити) челик, оцал, надо, ковко жељезо.

МЈЕШАЈА - округло дрво за мијешање пуре и развијање тијеста у коре за колаче (пита, гибаница, кромпируша...), тур. оклагија.

МАНА - тур.(махана) погрешка, мањкавост, неисправност, недостатак, замјерка.

МАРУНУША - дио града Книна, с јужне стране легендарне Тврђаве, уз десну обалу ријеке Крке. Познато мјесто за тајно љубовање грађана Книна.

МЕГДАН - двобој, разбојиште. Двобоји су се одржавали не само у средњем, него и у 16. и 17.вијеку. Ускоци су радо дијелили мегдане с босанско - херцеговачким Турцима. Ко позива на мегдан има право први да удари; отуда ови стихови:"твој је мегдан, твоје позивање; играј коња, па удри на мене, а ја ћу ти стати на белегу".

МЕМБРАНА - опна, кожа; гипка метална плочица која преноси све звучне титраје (говора или музике) готово без промјене; употребљава се код свих апарата за одашиљање или примање звука (телефон, микрофон и сл.).

МОРЕШ - можеш; дијалектални облик 2. лица једнине презента од глагола моћи.

МРКАТИ - водити.

МОТАТИ - савијати нпр. рецимо у клупко.

МУДО - тестис.

МРАВ - спада у породицу инсеката опнокрилаца из подреда жалчара. Распрострањен је по свим континентима, а највише их има у тропским подручјима. Досад је описано око 200 родова с око 5.500 врста. Живе заједнички, граде мравињаке у којима живи по неколико хиљада јединки.

МУЛАЦ - копил, копице, ванбрачно дијете.

Н

НАБИЈАТИ - снажно, силом ставити у нешто; увући у тијесан простор.

НАГНОЈИТИ - стављати гнојиво.

НАТИЦАТИ - стављати на нешто, набијати.

НАДРКАН - (пенис) у ерекцији, крут.

НАЗДРАВЉЕ - пријатно, да буде добро здравље, каже се обично када неко кихне(кија).

НОЖИНА - аугментатив од нож.

НОТА - лат. нота - знак, знамење, биљешка.

НАНА - мајка, мама, мати, кева, родитељка. Mater, certa. pater semper incertus лат.: мајка је сигурна, отац је увијек несигуран (тј. за мајку се увијек зна, док је очинство проблематично, стара правничка узречица).

НАТРГАН - набран.

НЕВЈЕРНИЦА - жена која vara мужа.

Њ

О

ОПАНАК - врста сељачке круте обуће раширене на територији бивше Југославије, у Бугарској, Румунији, те Словачкој и дијелом у Русији. Израђује се од сирове или штављене коже (најчешће телеће, говеђе), а обувају се на вунену чарапу или обојак. Састоји се од ђона и дијела који покрива горњи дио стопала. Опанак се веже око глежња једним или с више ременчића.

ОБРЕЗИНА - маска, кринка, образина.

ОЋЕРАТИ - отјерати.

ОЋЕШ - хоћеш,

ОТОВА - (отава) јесења трава, трава која се по други или трећи пут коси.

П

ПАЋЕНЕ - село сјеверозападно од Книна, на цести Книн - Грачац.

ПАЛАНКА - варошица.

ПЕРДО - завјеса, застор, преграда, раздвојни зид, спојни бедем.

ПЕТРОВО ПОЉЕ - у близини Дрниша највеће је од три поља горње Крке (Книнског, Петрова и Косова). Дуго је 17 км и протеже се од сјеверозапада према југоистоку, од Тепљуха, до Кљака. Захвата површину од 57 км², тј. колико Книнско и Косово поље заједно. Највероватније је названо по градини Петровац на сјеверном рубу поља.

ПИТУРА - боја, фарба.

ПРШУТ - шунка, често се каже и за ноге дјевојачке.

ПЛАСТ - сијено, као велики навиљак.

ПОБРО - друг, пријатељ, побратим, замјена за рођенога брата. Установљено у прадавна времена. По средњовјековним србуљама, чин "братстворениа" двоје људи истог или различитог пола, вршио се уз обредне молитве и формуле.

ПОЈЕТА - остава за сијено, сламу.

ПРДИТИ - пуштати вјетрове.

ПРОЧЕЉЕ - огњиште, посебно мјесто у кући одређено за ложење ватре на којој се кува и која загријава просторију. У нашим старим сељачким кућама ватра се није никад гасила, жар се стално подржаво. Кућно огњиште је светиња и симбол породице, народа и отаџбине. Уз огњиште, везан је низ предмета који служе при ложењу ватре и спремања хране. Ланац (вериге), на који се вјеша лонац за кување (бакра), пека (сач, чрипња) за печење хљеба, меса..., решетке за печење (граделе), машице, маша итд.

ПРЧЕВИНА - мирис, воњ јарца; "прчевит јарац": јарац у напону полне снаге.

ПУРА - палента, качамак.

ПУЋА - прасе, свиња.

Р

РАДУЧИЋ - село на цести између Книна и Кистања.

РОМИЊАТИ - падати; најчешће везано за кишу.

РАФАЛ - 1. непрекидно пуцање из митраљеза; брза, учестала паљба из ватреног оружја уопште; 2. јак замах; вихор на махове.

С

САЛОМИТИ - сломити.

СКАЛАВАТИ - скидати.

СЛАНИНА - масни поткожни слој утовљене свиње, усољен се суши на ваздуху, или се, ако је претходно био у расолу, суши на диму. Добра сланина мора бити чврста и крута, бијеле до жућкасте, или мало ружичасте боје.

СТАЛАЖА - стелажа, низ полица у неколико спратова; у књижницама, у складиштима, радионицама итд.

СТАРА СТРАЖА - жељезничка станица на прузи Книн - Грачац, иначе дио мјесне заједнице Жагровић.

Т

ТРАЋИТИ - улудо трошити.

ТРБА - трбух, стомак, дроб.

ТАВАН - значи и: спрат, кат; Кулу гради од двадесет тавана.

ТАПУН - таплун, чеп, запушач, тампон.

ТРИЕСТ - тридесет.

ТУРИТИ - ставити, метнути.

ТУЦАТИ - јебавати, шевити, фукати.

Ћ

ЋАЋА - колоквијални израз за оца.

ЋЕР - кћер.

ЋЕТИ - хтјети.

У

УДОВИЦА - жена која остане без мужа.

УЗАО - чвор.

Ф

ФРАЈЛА - конобарица, госпођица, улична девојка, усједјелица.

Х

Ц

ЦУРА - дјевојка

Ч

ЧЕЉАДЕ - одрастао човјек.

ЧИЧАК - чичком се назива ред двогодишњих биљака с великим јајастим листовима и округлим цвјетним главицама које се лако прихватају за одјећу и животињско крзно.

Џ

ЏИГЕРИЦА - јетра, црна џигерица (караџигер), а бијела џигерица (акџигер, плућа).

Ш

ШВАЈЦОВАТИ - заваривати, спајати
ковине.

ШЕНИЦА - пшеница.

ШИЉЕЖЕ - јагње или јаре, од годину
дана.

ШИКНУТИ - ударити у млазу.

ШКАТУЛА - кутија, смотуљак.

ШЛАЈФАЊЕ - клизање, оштрење

ШПАГ - шпага, конопац, узица.

ШПУЧИНА - стара пушка (кубура).

ШТЕКТАТИ - лајати.

БИЉЕШКЕ

Да бих бар на неки начин захва-
лио онима који су ми казивали поје-
дине пјесме, у наставку објављујем
њихова имена:

Ђуро (Ђукан) Русић
Миливој Русић
Јово Кураица
Јово Милић
Група становника Ервеника и Доњег
Жагровића
Игор Ђурић
Момир Маглов
Перо Драгојло
Никола Милић
Тоде Тривић
Невенка Вукмировић
Илија Опачић - Ђуричин
Шпиро Рашковић
Ђуро Димић
Пеко Русић
Ђуро Бједов
Перо Батица
Тоде Савић
Ковиљка Алфиревић
Јово Алфиревић - Турчин
Пок.мој.стриц, Милош Кураица
Сестра Анђа
Пок. Радивој Колунџић
Неда Радић
Бошко (Боћо) Каблар
Сава Цвијановић
Спасенија Вукмирица - Шпадоња
Предраг Модринић

Мићо Кураица
Славко Бурсаћ
Илија Ђујић - Муса
Милан Вучак
Раде Матијаш
"Бућо"
Коста Бенђесков
Миле Опачић пок.Дане
Милан Новаковић
Јово Тошић
Бошко Миливојевић
Слободан Б. Бурсаћ

Штампање ове књиге помогли су:

Републички завод за тржиште рада Книн,
Краља Петра I ослободиоца 50 а
Тел/факс 078/719-050, тел. 0780/60-045
Жиро-рачун: 91100-647-0-16

ДП "Кнингипс"
индустрија гипса Косово - Книн
Тел.0780/68-295, 68-282
Факс.078/719-163

ПГП "Бетон" Книн
Тел. 0780/62-188

"Инфокомп" Книн,
Браће Арула 4
Тел. 078/719-044
Жиро-рачун:91100-601-6-287

ККК "Крајина Комерц" п.о. Книн
Тел. 078/62-196

"Микрографија" Београд - Друштвено пре-
дузеће за примењену информатику, про-
изводњу и промет
Дубљанска 80
Тел. 011/444-0485, 444-8076
Факс: 011/614-715

Скупштина општине Плашки

"Протект", д.о.о. Приједор
Тел. 079/12-377, 079/11-671

AI (Ma)2•Cu - Книн
Мацура Марко, инг.
Жиро-рачун: 91100-601-9-21

РЕЦЕНЗИЈА

Крајински "Црвен бан"

Професор Милорад Кураица /1956/ приреди још једну аутентичну збирку народних пјесама из Книнске крајине, ојкачких, овога пута поглавито еротске садржине. Наслов "Црвен бан" треба да укаже на везу са српском традицијом, са данас добро знаном а дуго чуваном у тајности Вуковом збирком. Ојкачка форма стиха Крајинска је особеност, која подразумева неку врсту колективног доживљаја. Зна се када, како и где се ове песме певају, те и за ову збирку вреди оно што и за Кураичину прву /"Народне пјесме из Книнске крајине", 1991./: многи ће и овога пута испољити извесну резервисаност у погледу књижевне вредности прикупљених стихова не оспоравајући им аутентичност; неку врсту паралелног живота у народу, упркос књижевних норми, које међутим, данас нису толико чврсте у односу на јучерашње. Отуда привлачи пажњу компаративна анализа између Вукове и ове збирке; питање шта се у народу српском од тада па до данас изменило и

на еротском плану? Да ли је дошло до подбачаја у зрелости и доживљаја и израза? Да ли су се многе нове речи уплеле; појмови који баш немају много везе с аутентичним српским простором и Крајинским тлом? Откуда, одједном, банане, примера ради. Јер ове песме, изгледа не припадају сасвим ни селу ни граду, иако у њима преовлађује углавном мушки поглед на свет; мушко, донекле агресивно поимање еротике, што је сасвим у складу са чињеницом да ојкачке песме по својој природи више нагињу епском него ли лирском. Али, не треба бити неповерљив. То што су оне сковане данас а не јуче, не значи да их треба заборавити. Напротив. Нити би било умесно да се пребаци аутору збирке што не беше мало више склон требљењу, па да неке објави а неке скрије под какав овећи камен. Једноставно, то није био његов задатак, јер то смо ми, Србљи, у еротизи данас, можда, ипак, помало површнији и незрелији у односу на наше славне претке, и мало више склони разметању. Но при свему томе, има стихова који задивљују својом непосредношћу, и оним што, срећом, српски народ још није изгубио—смислом за хумор; што је, можда, једна од најпостојанијих нити која везује овај и онај "Црвен бан".

Проф. др Бранислав Димитријевић
Београд